

# Panium - Nomer Dua Belas

## *Daniel 11:40 jeung Tilu Muka Segel Nubuat*

Jeff Pippenger

2025-09-12

Ayat ka opat puluh tina Daniel sabelas téh mangrupa salah sahiji ayat anu pangjerona dina Alkitab. Ieu ngagambarkeun dibukana meterai kitab Daniel dina taun 1798, 1989, jeung 2023. Tilu kali kitab éta dibuka meteraina nandaan panutupna hiji paburencay salila “tujuh kali.” Taun 1798 nandaan panutupna dua rébu lima ratus dua puluh taun paburencay anu dimimitian dina 723 SM nalika Asyur ngagiring sapuluh kaom kalér kana panangkaran. Taun 1989 nandaan panutupna 126 taun ti saprak pambrontakan taun 1863, nalika Garéja Advent Poé Katujuh sacara resmi nyisihkeun “tujuh kali” tina Imamat dua puluh genep. Taun 2023 nandaan panutupna tilu satengah poé nalika dua saksi dina Wahyu sabelas paéh di jalan. Dina panutupna 2.520 taun, (126 taun jeung 3½ poé—sadayana lambang tina “tujuh kali”) kitab Daniel dibuka meteraina.

Sadérék White ngabéjaan ka urang yén dina taun 1798 perlu pisan sangkan manusa dipaparin kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan masa kasempetan. Nalika anjeunna nyatet kanyataan ieu, anjeunna keur ngaidéntifikasi sajarah-sajarah anu saajar, sabab anjeunna ogé ngagambarkeun amanat poé-poé pamungkas minangka kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan masa kasempetan. Nalika nyarios ngeunaan sajarah Millerite anjeunna nyatet:

“Perlu pisan supaya manusa dihudangkeun kana bahaya anu ngancam maranéhna; supaya maranéhna digugah pikeun nyiapkeun diri kana kajadian-kajadian anu khidmat patali jeung panutupan mangsa kasempetan rahmat.” *The Great Controversy*, 310.

Nyarioskeun ngeunaan poé-poé panungtungan, anjeunna nyatet:

“Saméméh panyaliban-Na, Jurusalamet ngajelaskeun ka murid-murid-Na yén Anjeunna baris dipaéhan sarta hudang deui tina kubur, jeung malaikat-malaikat hadir pikeun ngukirkeun pangandika-Na kana pikiran jeung hate maranéhna. Tapi murid-murid éta keur ngarep-ngarep kabébasan dunyawi tina kuk Romawi, sarta maranéhna teu sanggup narima pamikiran yén Anjeunna anu jadi puseur sagala pangharepan maranéhna kudu nandangan pati anu hina. Kecap-kecap anu sakuduna ku maranéhna diinget téh disingkirkeun tina pikiran maranéhna; sarta nalika mangsa pacobaan datang, éta manggihan maranéhna teu siap. Pupusna Yesus ngancurkeun pangharepan maranéhna kalawan lengkep, saolah-olah Anjeunna can kungsi maparin panginget ka maranéhna. Kitu deui dina nubuat-nubuat, mangsa nu bakal datang dibuka di hareupeun urang kalayan écés, sakumaha éta dibuka di hareupeun murid-murid ku pangandika Kristus. Kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan jeung pagawean persiapan pikeun mangsa kasusah dipidangkeun kalayan écés. Tapi réa pisan jalma anu teu leuwih ngartos kana bebeneran-bebeneran penting ieu tibatan lamun éta can kungsi diungkabkeun. Sétan ngawaskeun pikeun ngarebut unggal kesan anu bakal ngajadikeun maranéhna wijaksana pikeun kasalametan, sarta mangsa kasusah bakal manggihan maranéhna teu siap.” *The Great Controversy*, 595.

Pesen Milerite dibuka segelna dina taun 1798, sarta éta ngedalkeun “kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan rahmat.” Nalika nyarioskeun perkara poé-poé panungtungan, anjeunna ngalarapkeun sajarah para murid pikeun ngajentrekeun kanyataan yén “kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan rahmat” nyaéta hal-hal anu ngajadikeun manusa wijaksana kana kasalametan, tapi henteu kaharti. Pesen-pesen anu dibuka segelna dina taun 1798, 1989, jeung 2023 nyaéta pesen-pesen anu ngaidentifikasi “kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan rahmat.”

Ayat opat puluh ngagambarkeun hiji garis sajarah nalika kitab Daniel dibuka segelna tilu kali. Dina taun 1798, titingalian Daniel ngeunaan Walungan Ulai, anu ngagambarkeun pasal tujuh nepi ka salapan, dibuka segelna. Dina taun 1989, titingalian Daniel ngeunaan Walungan Hiddekel, anu ngagambarkeun pasal sapuluh nepi ka dua welas, dibuka segelna. Dina taun 2023, sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh tina DanielABELAS dibuka segelna.

Sajarah dina ayat opat puluh ngagambarkeun taun 1798 nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji, nyaéta sajarah Amérika Sarikat anu ogé mangrupa sato tina bumi dina Wahyu tilu welas, nabi palsu dina Wahyu genep welas, jeung karajaan kagenep dina nubuat Alkitab. Sajarah anu sarua anu digambarkeun dina ayat opat puluh tina DanielABELAS ogé digambarkeun dina hiji ayat dina kitab Wahyu.

Sarta kuring ningali deui hiji sato galak séjén mucunghul ti bumi; sarta manéhna boga dua tanduk siga anak domba, tapi nyarita kawas naga. Wahyu 13:11.

Ayat ieu, sakumaha dina ayat ka opat puluh, nyaéta sajarah anu dimimitian ku Alien and Sedition Acts taun 1798 sarta ditungtungan ku hukum Minggu nalika bangsa éta nyarita siga naga, hiji sajarah anu dimimitian nalika Roma kapausan dicabut tina tahta sarta ditungtungan nalika Roma kapausan dipulihkeun deui kana tahta. Sajarah anu diwakilan ku duanana Wahyu 13:11 jeung Daniel 11:40 dimimitian ku dipiceunna karajaan kalima dina nubuat Alkitab sarta ditungtungan ku dipiceunna karajaan kagenep dina nubuat Alkitab.

“tujuh puluh” taun nalika Babul maréntah minangka karajaan kahiji dina nubuat Alkitab nepi ka karajaan kadua dina nubuat Alkitab ngawakilan sajarah ayat opat puluh ti taun 1798 nepi ka hukum Minggu.

Dina poe eta bakal kajadian, Tirus bakal kaliwat ku hilap salila tujuh puluh taun, nurutkeun lilana hiji raja; sanggeus ahir tujuh puluh taun, Tirus bakal nyanyi saperti awewe lacur. Candak kacapi, ngideran kota, eh awewe lacur anu geus kaliwat ku hilap; jieun wirahma anu amis, nyanyikeun loba lagu, supaya maneh dipikawanoh deui. Jeung sanggeus ahir tujuh puluh taun, bakal kajadian yén PANGERAN bakal nganjang ka Tirus, sarta manéhna bakal balik deui kana upahna, sarta bakal ngalacur jeung sagala karajaan dunya anu aya dina beungeut bumi. Yesaya 23:15–17.

Sajarah ti taun 1798 nepi ka hukum Minggu ogé mangrupa sajarah mangsa nalika sundal Tirus dipopohokeun sakumaha kacatet dina Yesaya dua puluh tilu, anu ngébréhkeun éta mangsa minangka “tujuh puluh taun” jeung salaku “poé-poé hiji raja.” Ti Nebukadnézar nepi ka Belsyasar, karajaan kahiji dina nubuat Alkitab maréntah, ku kituna jadi pralambang karajaan kagenep dina

nubuat Alkitab anu dimimitian minangka anak domba tapi tungtungna nyarita kawas naga. Nebukadnézar ngagambarkeun saurang pangikut Anak Domba, jeung Belsyasar saurang pangikut naga.

Sajarah ti taun 1798 nepi ka hukum Minggu ogé mangrupa sajarah tilu malaikat dina Wahyu opat welas, dimimitian ku réformasi kaum Millerite sarta dipungkas ku réformasi saratus opat puluh opat rébu. Amanat tilu malaikat téh nya éta amanat jam pangadilan. Kaum Millerite ngawartakeun kajadian-kajadian anu patalina jeung dibukana pangadilan, jeung saratus opat puluh opat rébu ngawartakeun kajadian-kajadian anu patalina jeung ditutupna mangsa kasempetan rahmat.

Kajadian-kajadian anu patalina jeung panutupan mangsa pangampura digambarkeun dina garis-garis nubuatan internal jeung éksternal, sarta kajadian-kajadian éta lumangsung utamana dina sajarah anu dilambangkeun ku ayat opat puluh tina Daniel sabelas. Kajadian-kajadian dina ayat opat puluh réngsé dina hukum Minggu di Amérika Sarikat, ku kituna kajadian-kajadian ngeunaan panén pamungkas barudak Allah séjén anu masih aya di Babul henteu digambarkeun dina ayat opat puluh; sanajan kitu, krisis anu harita nyanghareupan dunya kakara waé réngsé di Amérika Sarikat. Kajadian-kajadian éta ngagambarkeun pangadilan kana Amérika Sarikat jeung panyucian gereja Allah saméméh gereja diangkat jadi hiji panji.

Kajadian-kajadian batiniah anu patali jeung panutupan panto rahmat nangtukeun pagawean Kristus minangka Imam Agung dina ngarampungkeun rusiah Allah di antara umat-Na dina poé-poé panungtungan. Kajadian-kajadian lahiriah nangtukeun kalungguhan Amérika Sarikat dina mulangkeun kakawasaan ka kapapaan. Sakabéh sajarah Amérika Sarikat minangka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, sakabéh sajarah Laodikea kajadian salila sajarah anu dilambangkeun ku ayat opat puluh.

Garis internal jeung garis éksternal dina ayat kaopat puluh dilambangkeun ku dua tanduk sato galak bumi. Tanduk Républikanisme téh garis éksternal, ari tanduk Protestanisme téh garis internal. Duanana garis aya dina sajarah karajaan kagenep, sarta dina panutupan sajarah karajaan kagenep panghukuman Allah ditimpakeun ka duanana tanduk, nya éta tanduk Protestan jeung Républikan. Pekabaran anu ngaidentifikasi kajadian-kajadian anu patalina jeung panutupan mangsa kasempetan téh nyaéta pekabaran anu ngaidentifikasi kajadian-kajadian anu ditimpakeun ka Amérika Sarikat nalika éta nagara ngeusian cangkir mangsa kasempetanana. Pekabaran anu ngaidentifikasi kajadian-kajadian anu patalina jeung panutupan mangsa kasempetan téh ogé nyaéta pekabaran anu ngaidentifikasi kajadian-kajadian anu ditimpakeun ka Adventisme Poé Katujuh nalika éta ngeusian cangkir mangsa kasempetanana.

Dina sajarah ayat opat puluh aya tilu kali kitab Daniel dibuka segelna, sarta unggal tina tilu kali éta ngahasilkeun garis internal jeung eksternal anu nembongkeun kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan. Unggal tina tilu tanda jalan éta dipiheur ku paburencayna “tujuh kali”. Ku kituna, ayat opat puluh ngagambarkeun sajarah ti taun 1798 nepi ka hukum Minggu, sarta tanda-tanda jalan profétis dina éta sajarah téh nyaéta “kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan mangsa kasempetan.” Dina sajarah ayat opat puluh, garis internal ngagambarkeun hiji transisi ti Filadelfia ka Laodikia dina awalna, jeung hiji transisi ti Laodikia ka Filadelfia dina

ahirna. Awal éta ngagambarkeun hiji gerakan réformatif sakumaha dipintonkeun ku ibarat sapuluh parawan, anu ngalambangkeun hiji gerakan réformatif dina ahirna, anu ogé ngalaksanakeun éta ibarat nepi ka unggal kecapna.

Gerakan Millerit Filadélfia dimimitian ku hiji minuhan tina “tujuh kali” dina Leviticus dua puluh genep dina taun 1798, tuluy ku minuhan deui tina “tujuh kali” dina 22 Oktober 1844. Sahenteuna dina taun 1856, boh James White boh Sister White ngidentifikasi gerakan éta aya dina kaayaan Laodikia. Dina taun anu sarua, cahaya anyar ngeunaan “tujuh kali” dipidangkeun dina terbitan resmi gereja anu henteu kungsi diréngsékeun. “Tujuh kali” kacumponan dina 1798, sarta satuluyna William Miller manggihan “mimiti ranté bebeneran” sakumaha disebut ku Sister White, sarta mimiti ranté bebeneran éta nya éta “tujuh kali.” Taun 1798 mangrupa minuhan tina “tujuh kali,” satuluyna Miller nyieun pamanggihan dasarna ngeunaan “tujuh kali” nalika kitab Daniel dibuka segelna. Sanggeus éta, 22 Oktober 1844 nandaan minuhan séjén tina “tujuh kali,” anu satuluyna dituturkeun ku hiji transisi dina gerakan éta ti Filadélfia ka Laodikia dina taun anu sarua nalika cahaya anyar ngeunaan “tujuh kali” ditinggalkeun teu réngsé. Dina taun 1863, naon anu geus jadi gerakan Millerit Filadélfia nepi ka taun 1856 nalika éta transisi jadi gerakan Millerit Laodikia, robah jadi hiji gereja anu kadaptar sacara hukum, lolobana ku ayana kaayaan jeung tekanan Perang Sipil sarta pikeun ngajaga para nonoman gereja. Gerakan éta réngsé dina taun 1863 nalika éta jadi hiji gereja. Tujuh taun saméméhna, dina taun 1856, Laodikia nyingkirkeun hiji pesen cahaya anyar ngeunaan jejer anu sarua pisan, nyaéta jejer anu jadi pamanggihan nubuat William Miller anu pangheulana.

Gerakan Millerit jeung cahaya anu disebut “mimiti ranté bebeneran,” nyaéta cahaya ngeunaan “tujuh kali,” geus dibukakeun ka kapamingpinan gerakan Laodikea, anu laun-laun nyingkirkeun kahayang pikeun ngajaga “tujuh kali”; sarta dina ahir tujuh taun (“tujuh kali”) dina taun 1863, hiji bagan anyar jeung pesen nubuat dihasilkeun tanpa aya rujukan naon waé kana “tujuh kali.”

Dina taun 1863, kacindekan tina nubuat genep puluh lima taun Yesaya réngsé pas di tempat éta dimimitian, nyaéta ku perang sipil antara kalér jeung kidul. Pasualan perbudakan dina taun 1863 geus dilambangkeun ku diboyongna karajaan kalér jeung karajaan kidul, minuhan “tujuh kali,” sarta perbudakan anu jadi tempat Israil dibawa ka ditu sacara merenah ngagambarkeun pasualan-pasualan perbudakan dina tungtungna. Taun 1863 ngawakilan tungtung tina struktur nubuat anu dumasar kana nubuat genep puluh lima taun Yesaya.

Kieu timbalan Pangeran Allah, Éta moal nangtung, jeung moal kajadian. Sabab kapala Siria téh Damsik, jeung kapala Damsik téh Resin; jeung dina jero genep puluh lima taun Epraim bakal diruksak nepi ka henteu deui jadi hiji bangsa. Jeung kapala Epraim téh Samaria, jeung kapala Samaria téh putra Remalya. Lamun maranéh henteu percaya, tangtu maranéh moal diteguhkeun. Yesaya 7:7–9.

Lamun dipikaharti kalawan leres, ieu nubuat anu dimimitian dina taun 742 SM nandakeun tilu tanda patokan dina rentang genep puluh lima taun. Dua tina éta tanda patokan nuduhkeun titik awal dua rébu lima ratus dua puluh taun panawanan jeung perbudakan pikeun karajaan kalér jeung karajaan kidul Israél. Dina taun 742 SM karajaan kalér jeung karajaan kidul keur kalibet dina

perang sipil, sarta sapuluh kaom kalér geus ngawangun pakta jeung Siria pikeun nyerang karajaan kidul Yuda. Salapan welas taun ti harita, dina taun 723 SM, sapuluh kaom kalér dibawa kana perbudakan ku urang Asyur. Opat puluh genep taun ti harita, dina taun 677 SM, urang Asyur nangkep Manasé sarta mawa anjeunna ka Babul. Dua rébu lima ratus dua puluh taun sanggeus 723 SM nepi ka taun 1798, nyaéta waktu ahir jeung mimiti ayat opat puluh. Opat puluh genep taun ti harita, “tujuh kali” ngalawan karajaan kidul anu dimimitian dina taun 677 SM réngsé dina taun 1844. Salapan welas taun ti harita, dina taun 1863, sipat-sipat profétis taun 742 SM kagambarkeun nepi ka unggal jéntréna. Perang sipil antara karajaan kalér jeung karajaan kidul keur lumangsung dina taun 742 SM jeung 1863. Dina taun 742 SM, ramalan anu dipasihkeun ku Yesaya ka Raja Ahas anu jahat téh ngeunaan panawanan duanana karajaan kalér jeung kidul anu geus ngadeukeutan, sarta dina taun 1863, dina puseur pisan Perang Sipil, Présidén Lincoln ngumumkeun Proklamasi Emansipasi, ngamimitian prosés mungkas perbudakan. Pépéling anu dipasihkeun ka Raja Ahas anu jahat dina taun 742 SM dipasihkeun di tanah mulya literal, anu ngalambangkeun talatah anu dipasihkeun ku Lincoln di tanah mulya rohani.

Tujuh taun sanggeus seratan ngeunaan “tujuh kali” ku Hiram Edson diterbitkeun dina taun 1856, Adventisme ngahasilkeun bagan taun 1863 anu ngaleungitkeun ajaran Millerite ngeunaan tujuh kali, ku kituna nimbulkeun patalékan kana réa pisan petikan anu di jerona Ellen White ngajar yén urang kudu ngulang deui amanat-amanat kaum Millerite, jeung ogé yén urang kudu mertahankeun éta amanat-amanat tina serangan. Dina taun anu sarua maranéhna jadi garéja anu kadaptar sacara sah. Aya deui hal-hal anu tiasa ditulis ngeunaan taun 1863 jeung implikasi nubuatna, tapi anu ku sim kuring keur dicatet di dieu nyaéta yén aya sababaraha saksi, boh internal boh éksternal, anu ngaidentifikasi pemberontakan taun 1863, naha éta pemberontakan pihak éksternal kalawan nagara-nagara bagian kidul, atawa pemberontakan pihak internal kalawan panolakan kana bebeneran dasar anu kahiji. Taun 1863 téh salah sahiji kajadian dina sajarah ayat opat puluh anu ngawakilan hiji waymark anu nyusun “kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan masa percobaan.”

Taun 1863 saajar jeung awal opat puluh taun di padang gurun pikeun Israil kuna anu harfiah. Dina ahir éta opat puluh taun, Yosua mingpin Israil kuna asup ka Tanah Perjangjian, tuluy maranéhna ngaruntuhkeun Yerikho jeung ngucapkeun kutuk ka saha baé anu bakal ngawangun deui Yerikho. Dina taun 1863, kapamingpinan Adventisme Laodikea ngawangun deui Yerikho. Taun 1863 digambarkeun boh dina awal boh dina ahir opat puluh taun di padang gurun. Taun 1863 téh hiji waymark nubuat anu ngahijikeun sajarah garis éksternal jeung internal tina sajarah ayat opat puluh. Aya garéja ka tujuh, “garéja anu dihakiman,” sakumaha harti kecap “Laodikea,” anu asup kana hiji mangsa anu dilambangkeun ku pupusna sakabéh hiji generasi di padang gurun. Dina titik anu sarua, présidén Républik anu kahiji keur ngamimitian pagawéan ngabébaskeun para budak, ku kituna janten tipe pikeun présidén-présidén Républik panungtung anu bakal ngalaksanakeun hukum militér dina hiji mangsa krisis anu ngarah ka naon anu ku ilham disebut “karuksakan nasional.”

Dina tanda-tanda jalan dina awal, tanda-tanda jalan dina ahir téh kagambarkeun, sarta kajadian-kajadian anu patali jeung panutupan pangadilan dilambangkeun dina kajadian-kajadian

anu patali jeung bubukana pangadilan. Pemberontakan di Kades ku nolak pesen Yosua jeung Kaleb dina awal opat puluh taun ngalambangkeun pemberontakan Musa ku neunggeul Batu Karang di Kades dina ahir opat puluh taun. Taun 1863 nandakeun hukum Minggu, tempat Laodikea dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti, jeung tempat dua puluh lima kokolot lalaki di Yerusalem sujud ka panonpoé dina Yehezkiel pasal dalapan, sarta tempat Silo kaulang deui ka jalma-jalma anu ngandelkeun kecap-kecap bohong, “Bait Allah PANGERAN nyaéta kami.”

Urang baris neraskeun ieu pangajaran ngeunaan Panium dina tulisan salajengna.